

Supplement:

Hvis Arven først var udbetalt i 1944 eller senere, vilde Fradraget blive:

Basisformue.....	120 000 Kr.
20 pCt. heraf.....	24 000 —
50 pCt. af Arven, 1 250 000 Kr., 20 pCt. heraf.....	250 000 —
	394 000 Kr.

Der vilde saaledes i dette Tilfælde fremkomme en afgiftspligtig Stigning paa..... 101 000 —
svarende til 84,16 pCt.

Paa samme Maade vilde, hvis Arven var udbetalt i 1943, Stigningen blive..... 51 000 —
eller 42,5 pCt.

og i 1942..... 1 000 —
eller 0,83 pCt.

Det vil ikke gøre nogen Forskel, om man som i foranstaaende Skema D lægger Oplægget paa Arven til Basisformuen, eller om det samme Beløb trækkes fra i Slutformuen, saaledes at man kan følge den Fremgangsmaade, som „teknisk“ vil være det letteste.

B e m æ r k n i n g e r.

Skema A og B taler for sig selv. *A* er ganske uretfærdigt over for Arvingen, idet Formuestigningen, hvor Lovforslaget ikke hjemler nogen Ret til Dispositioner i Form af Oplæg paa Arven, ene og alene er afhængig af det ganske tilfældige Tidspunkt, paa hvilket Arveladeren er afgaaet ved Døden. *B* forekommer meget mere rimeligt, idet den ovenfor omtalte Tilfældighed ikke kommer til at give det ganske upassende Udsving. Det maa erindres, at hvis Arveladeren havde levet 1. Januar 1946, vilde hele Arven have deltaget i Oplægget paa 20 pCt., som Forslaget selv anerkender. Det samme vilde have været Tilfældet, om Arveladeren var død i 1938 og Boet havde været opgjort og udloddet inden 1. Januar 1939. Det bemærkes i denne Forbindelse, at „Tidspunktet“ i § 9, Stk. 2, i offentlig skiftede Boer — herunder Executorboer — betyder det Tidspunkt, hvor Boet opgøres og Arven kommer til Udbetaling, men „Tidspunktet“ ved privat skiftede Boer falder sammen med Arveladerens Dødsøjeblik, selv om Boet først inden for de næste 6 Maaneder kan opgøres og Arven saaledes først senere kommer til Udbetaling. Naar der i Skema B fremkommer en negativ Formuestigning, som tilsyneladende kan se lidt mærkelig ud, maa det her erindres, at, saafremt Arveovergangen ikke havde fundet Sted, vilde denne negative Stigning have været langt større. Der skal saaledes f. Eks. blot peges paa, at de betydelige Skifte- og Arveafgifter da ikke vilde have været indbetalt og følgelig vilde have været indeholdt i vedkommendes Basisformue og have deltaget i Oplægget paa de 20 pCt.

Skema C og D viser to forskellige Maader, paa hvilke der kunde tages rimeligt Hensyn til Arvinger, saafremt man ikke principielt vil gaa med til, at Arven lægges til Basisformuen. Lovforslaget anerkender jo i sit Princip — jfr. her ogsaa Ministerens Bemærkninger til Forslaget —, at der under Krigen har fundet eller kan have fundet en vis normal Opsparing Sted. Derfor bør Arven ogsaa kunne afkaste et vist afgiftsfrit Oplæg. Naar Ministeren i sine Bemærkninger anfører, at det teknisk vilde være umuligt at komme til en rigtig eller retfærdig Løsning af dette Spørgsmaal, kan dette ikke anerkendes. En Løsning, der vilde stille overhovedet alle tilfreds, er maaske nok umulig, men teknisk vilde der intet være i Vejen for at finde en Løsning, der gennemsnitlig vilde ramme det nogenlunde acceptable. Naar i § 14, hvor Ministeren ikke har haft nogen Betænkeligheder ved at anerkende en Goodwill, der er kommet til Udbetaling, som en afgiftsfri — eller til Dels afgiftsfri — Stigning. Forslaget selv opstiller Regler om, med hvilke Værdier eller Procentsatser denne Goodwill skal kunne tillægges Basisformuen, kan der ikke teknisk være noget i Vejen for, at en tilsvarende Ordning kan etableres for Oplæg paa Arven. Kontrollen fra Myndighedernes Side med Tidspunkt og Værdien af Arven vil altid være saare let, og i denne Forbindelse vil Forslagets Straffebestemmelser for urigtige Angivelser erindres. Man kunde endvidere forlange, at den afgiftspligtige selv sammen med sin Opgørelse — jfr. § 33 — indsender Erklæring fra vedkommende Skifteret om Tidspunktet og Værdien af Arv.